

Mgr. RADKA NOVÁ, vlastním jménem KOLÁČNÁ, rozená URBANOVÁ
(* 14. ledna 1964 ve Vysoké, žije v Želízích)

*Je učitelkou na Základní škole Jungmannovy sady v Mělníku, organizuje s dětmi dramatická vystoupení a je velmi aktivní ve veřejném životě a v pořádaných akcích. Své verše publikuje v edicích Literárního klubu Pegas Mělník. Její verše jsou ze souboru **Poezie mého kraje** a ze sbírky **Mydnestýjá**.*

ABITURIENTSKÝ VEČÍREK

*Naše originalita
skloněná nad stolem
spočívá v tom
že jsme se sešli
málem honem
nacpání do láhve
s deseti lety
Někdo trpí výpovědí
někdo mlčí věty
Propijme to setkání
trapné poznání
dohledané hledání a úsměvy a věty
Cha, cha ...
kalkulační světy*

OPRAVDOVOST

*Plížení se nocí
když chci
volání ne
když nechci
vysmátí nálady
když záda neodvrací
zloba
když je nutná
a rozhodnutí
když se póly tříští o zem
do všech stran*

NĚŽNÁ CHEMIE

*Protékal jsi mnou jak lehký proud
a všechny doteky protínaly
mou teplou osu vášně
a slévání všech citů
do tisícín záchvěvů
zvrátilo i čas ke dnu.
Vstoupil's do mne desetinou příběhů,
naráz touhy, tělo v objetí
a oba obětí
minutové lávy.
Zůstal jen důkaz růže...
kůže,
ta přecitlivá brána*

k přijímání něhy a chemie.

NEHLUČNÉ ŠTĚSTÍ

*Snídávám štěstí
Obědvám lásku
Večeřím odezvu
A pak se ještě jednou ozvu
Ale nikdo mě neslyší
Tak, kde jsem?*

POKLIČKY

*Šílená zpovědná tvrdosti a ústupu
vztyčená nad ostatní hrad písku
Nejedna unikátní, co odolává času – paměť*

TROCHU TRUČLIVÉ SRDCE MĚSTA

*Léčená okna ve zdech renesančních domů
s tajemným palcem labyrintu sklepů
vonících historií vína
pošilhávají po dýchajícím hemžení současníků.*

*Radní a jarmareční prodejci kupující s krejcary
i bouřliváci revolučních ozónů
už lehounce vyprchali
nad výšku mělnické věže.*

*Zůstala chuť révy na jazyku
a vinobraní veselí
kde upíjí láska, radost a světské tóny
doušky z poháru dění*

*Král Karel už po více než sedmsetdvacáté
vysvětlí révu
pro jazyk živých
i dávno zemřelých.*

*Město voní historií
a pláče nad skalpely módních změn
Sem tam už dotruchlily
i dávné detaily
svědectví měšťanských scén
– ty sloupky do pivnice?*

*Jen nějaký ornament snad
vymrkává z dosahu necitelné ruky
duše bez pokory,
biblický příběh o čase.*

Král s trůnem vinic

*s žezlem nad soutokem,
s dominující nadějí,
že snít se dá věčně.
Lev, co dosed na místo,
kraj ho svolává. ...*

NÁŠ KRAJ

*Nejtíší krása sama o sobě
co na sebe neupozorňuje
Není moderní a dravá –
tichá nálada.
Prostá a hluboká
široká i bohatá
zatím nevýhodná
ochotna darovat
těžko přijímá
těžko se otvírá
zadávenému lidskému srdci
Plive neklid a hotely...
velký řev odráží na svém pískovém
jevišti
...a scény milostné ladně polyká
ústy tůní a rty jeskyní
Fantazii její činohry nahradí
snad jen pověsti a výjevy výklenků skal
a prohlubní
...hnátomaleb na oponě voštinatých zdí
roubené úly v bohatém kraji
melancholické šepoty lesů
a zvučné zpěvy trampů
fetujících trávu pokosu*